

ს ი ც ო ც ხ ლ ე

დგას შემოდგომა, ქრიან ფთლები,
ფოთლების გუნდა თამაშობს ქართან.
მე ახლა ბევრი მყავს მეგობარი,
მე სხვა არ მინდა ლექსების გარდა.

ახლა ჩემ სულში სხვა გრიგალია,
ღმერთო, მიშველე! ღმერთო, დამიცავ!
დგას ისე, როგორც ლურჯი გალია
ეს მოლი, ცა და ეს დედამიწა.

ვეძებ ვიღაცას და უფრო წმინდას,
არ ვფიქრობ, ვინმე რომ დამეწიოს.
უარვეყოფ სიკვდილს, ხელახლა მინდა
ისევ სიცოცხლის გზები ვეძიო.